

Kismarton Károly

1927-ben született Vadrán.

Vegyésmérnöki oklevelet 1951-ben szerzett, száma: 807.

1951 és 1960 között a Budapesti Műszaki Egyetem Élelmiszerkémiai Tanszékén dolgozott. A tanszék élelmiszer analitikai profiljából, a zsírsavak, illóolaj alkotórészek kromatográfiás elemzését kutatta, majd a papír-elektroforézis alkalmazhatóságát cukrok, fehérjék és fehérjebomlás termékek elválaszthatóságára. E célra szerkesztett egy nagyfeszültségű elektroforézises berendezést, és egy elektrokromatográfiás készüléket, amelyet alkalmaztak cukor hőbomlási termékeinek preparálására. 1960 és 1970 között megyei vegyvizsgálóként dolgozott Miskolcon az Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetnél. Reológiai és radiológiai tanulmányokat is végezett. 1970 és 1972 között MÉVI intézetek központjában, majd a Mezőgazdasági és Élelmezésügy Minisztériumban az intézethálózat műszaki fejlesztésével foglalkozott. Később a központi és iparági kutatóintézetek programját adminisztrálta. Részt vett az 1976. évi élelmiszertörvény előkészítésében, ebben franciaországi, és finnországi tapasztalatai is segítettek. 1979 és 1988 között a Magyar Szabványügyi Hivatalnál, ISO TC 34 Nemzetközi Titkárságánál, az ISO alkotmánynak megfelelő szabványosítás folyamataival foglalkozott. A fenti célok érdekében részt vett és felszólalt számos nemzetközi kongresszuson és szimpóziumon. Hazai és nemzetközi kiadványokban 40 cikke és tanulmánya jelent meg.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.